

6. Yeryüzünde hareket eden her canlının rızıkı Allah'a aittir. Onun yerleştiği yeri de ayrıldığı yeri de bilir. Hepsi açıklanmış bir kitaptadır.

7. O'nun arşı su üzerinde iken hanginiz daha güzel çalışacak diye denemek için gökleri ve yeri altı aşamada/günde yaratan O'dur. Şayet sen:

-Kesinlikle siz, öldükten sonra yine dirileceksiniz, demiş olsan, inkar edenler:

-Bu apaçık büyüden/aldatmadan başka bir şey değildir, derler.

8. Şayet azabı onlardan sayılı bir süreye kadar ertelersek:

-O'nu engelleyen nedir? derler. Dikkat edin. Alay ettikleri şey onlara geldiği gün; onlardan hiç ayrılmaz ve onları çepeçevre içine alır.

9. Eğer insanlara tarafımızdan bir rahmet tattırıp, sonra onu kendisinden geri alırsak, o artık, ümitsiz bir nankör olur.

10. Eğer ona, kendisine dokunan sıkıntıdan sonra nimetler verirsek şöyle söyleyecektir:

-Kötülükler benden uzaklaştı. O, gerçekten şımaracak ve övünecektir.

11. Sabreden ve doğru hareket eden kimseler böyle değildir. İşte onlara, bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

12. O halde sen:

-Ona bir hazine indirilmeli veya Onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi? dedikleri için göğsün daralıp sana vahyedilenin bir kısmını terk mi edeceksin?

Sen ancak bir uyarıcısın. Allah, her şeyin vekilidir.

13. Yoksa:

-Onu kendisi uydurdu mu diyorlar? De ki:

-Ona benzer uydurulmuş on sûre getirin. Eğer doğru iseniz Allah'tan başka gücünüzün yettiği kimseleri de çağırın!

14. Eğer size karşılık vermezlerse, onun ancak Allah'ın bilgisi ile indirilmiş olduğunu ve O'ndan başka ilah olmadığını bilin! Artık siz gerçeği kabul ettiniz mi?

15. Dünya hayatını ve onun süslerini isteyenlere, orada yaptıklarının karşılığını hiç eksiksiz öderiz.

16. Bunlar için ahirette ateşten başka bir şey yoktur. Orada yaptıkları şeyler boşa gitmiştir ve işledikleri zaten batıldır.

17. Rabbinden bir belgesi olup, onu izleyen bir şahit ve ondan önce Musa'nın önder ve rahmet kitabı -ki onlar, o kitaba inanırlar.- olan kimse ile gruplardan onu inkar eden kimse bir midir? Ateş, onlara vaat edilen yerdir. Ondandır şüphen olmasın. Şüphesiz O, Rabbinden gelen haktır. Fakat, insanların çoğu inanmazlar.

18-19. Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Onlar, Rab'lerinin huzuruna çıkarıldıklarında, şahitler:

-Bunlar, Rab'leri hakkında yalan söyleyen kimselerdir." derler. Dikkat edin, Allah'ın laneti, Allah'ın yolundan engelleyen ve onda bir çarpıklık arayan ve ahireti de tanımayan zalimlerin üzerinedir.

20. Bunlar, yeryüzünde kaçıp kurtulacak değillerdir. Onların Allah'tan başka bir velisi de yoktur. Onlara kat kat azap vardır. Çünkü onlar, işitemezler, göremezlerdi.

21. Bunlar kendilerini mahvedenlerdir. Onları uydurdukları da terk etmiştir.

22. Hiç kuşkusuz ki onlar, ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır.

23. İman edip, doğru işler yapanlar ve Rab'lerine kesinkes

bağlananlar, Onlar, cennet halkıdır. Onlar orada temelli kalacaklardır.

24. Bu iki grup; kör ve sağır ile görüp, işitene benzer. Örnekçe bu ikisi eşit midir? Hiç düşünmez misiniz?

25-26. Nuh'u halkına göndermiştik:

-Ben, Allah'tan başkasına kulluk etmeyesiniz diye size, açık bir uyarıcıyım. Ben, acı bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum.

27. Halkının ileri gelen kafir takımı:

-Biz, senin sadece bizim gibi bir insan olduğunu görüyoruz. Sana, görüşü kıymetsiz ayak takımından başka kimsenin uyduğunu da görmüyoruz. Sizin bizim üzerimize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, sizin yalancı olduğunuzu sanıyoruz, dediler.

28. -Ey Halkım, dedi. Sonunu düşündünüz mü? Eğer ben, Rabbim tarafından açık bir belge ile gelmişsem ve O'nun yanından bana, bir rahmet verilmişse; siz de bunu görmüyorsanız? İstemediğiniz halde sizi (onu kabul edin diye) zorluyor muyuz?

29. -Ey Halkım, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ücretimi Allah verecektir. Ben, inanan kimseleri kovamam. Onlar, elbette Rab'lerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizin cahillik eden bir halk olduğunuzu görüyorum.

30. -Ey Halkım, eğer ben onları kovarsam, Allah'a karşı bana kim yardım edebilir?! Hiç düşünmüyor musunuz?

31. Ben, size, "Allah'ın hazineleri yanımdadır." demiyorum. Gaybı bilmem. Ben, bir meleğim de demiyorum. Gözlerinizin hor gördüklerine "Allah kesinlikle iyilik vermez." de demiyorum. Onların kalplerinde olanı en iyi Allah bilir. Eğer bunları söylersem zalimlerden olurum.

32. Dediler ki:

-Ey Nuh, Bizimle çok uğraştın ve çekiştin. Eğer doğru söylüyorsan haydi bize vaat ettiğini getir.

33. -Eğer dilerse onu size getirecek olan ancak Allah'tır. Siz ondan kaçamayacaksınız.

34. Eğer Allah sizin azmanızı dilemişse ben size öğüt vermek istesem de, öğüdüm size fayda vermez. O, sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz.

35. Yoksa, "Bunları uyduruyor" mu diyorlar? De ki:

-Eğer, onu uyduruyorsam, suçu bana aittir. Ben sizin işlediğiniz suçlardan tamamen uzağım.

36. Nuh'a: "Gerçekten inananların dışında, kavminden kimse inanmayacak. Sakın, onların yaptıklarına üzülme." diye vahyedildi.

37. "Bizim gözetimimizde vahy ettiğimiz şekilde gemi yap, zulmedenler için beni muhatap alma, onlar boğulacaklardır.

38. Nuh gemiyi yapar. Halkının önde gelenleri ona her uğrayışlarında, onunla alay ederler. O:

-Bizimle alay edin bakalım, biz de, alay ettiğiniz gibi sizinle alay edeceğiz, der.

39. Birazdan aşağılatıcı azabın kime geleceğini ve kalıcı azabın kimi kuşatacağını anlayacaksınız.

40. Sonunda emrimiz gelip, yerden sular kaynamağa başlayınca:

-Her şeyden ikişer çift, aleyhlerinde hüküm verilmiş olan lar dışında aileni ve iman edenleri ona bindir, dedik. Zaten onun yanında iman etmiş olan kimseler çok az idi.

41. -Ona binin, Onun yürümesi ve durması Allah'ın adıyladır. Şüphesiz Rabbinim, bağışlayan ve merhamet edendir,

dedi.

42. Gemi dağlar gibi dalgalar arasında akıp gidiyordu. Nuh, bir kenara çekilmiş oğluna:

-Yavrucuğum, bizimle bin, kafirlerle olma! diye seslendi. 43.
Oğlu:

-Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım, dedi. Nuh:

-Bugün, Allah'ın kendisine acıdığından başkasının tutunacağı bir yer yoktur, derken aralarına bir dalga girdi de o da boğulanlardan oldu.

44. -Ey yeryüzü! Suyunu yut, Ey gök! tut denildi. Su çekildi, emir gerçekleşti, gemi Cudi'ye oturdu. Ve şöyle denildi:

-Kahrolsun zalim toplum!

45. Nuh, Rabbine yalvararak şöyle dedi:

-Rabbim, Şüphesiz oğlum benim ailemdendir ve şüphesiz Sen'in vadin de gerçektir. Sen hüküm verenlerin en doğru karar verenisin!

46. Allah:

-Ey Nuh, Kesinlikle o senin ailenden değildi, çünkü doğru olmayı yaptı. Öyleyse, bilmediğin şeyi benden isteme. Cahillerden olma diye sana öğüt veriyorum, dedi.

47. -Rabbim, bilmediğim şeyi senden dilemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan hüsrana uğrayanlardan olurum, dedi.

48. -Ey Nuh, sana ve seninle birlikte olan topluluklara, bizden bir esenlik ve bereketle in. Ve daha sonraki toplumlara da geçimlikler vereceğiz. Sonra onlara katımızdan can yakıcı bir azap dokunacaktır, denildi.

49. İşte bunlar, sana vahy ettiğimiz bilinmeyen haberlerdir. Bundan önce ne sen ne de kavmin onu bilmiyordunuz. O

halde, sabret, sonuç muttakilerindir

50. Âd toplumuna da kardeşleri Hûd'u gönderdik:

-Ey halkım, dedi. Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Ötekileri siz uyduruyorsunuz, dedi.

51. Ey halkım, sizden bir mükafat beklemiyorum. Benim mükafatım, beni yoktan yaratana aittir. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

52. Ey halkım, Rabbinizden af dileyin. Sonra O'na yönelin ki size bol bol yağmur göndersin. Kuvvetinize kuvvet katsın, siz de suçlular olarak yüz çevirmeyin.

53. -Ey Hûd, sen bize apaçık bir belge getirmedin, biz de senin sözünle ilahlarımızı bırakacak ve sana inanacak değiliz, dediler.

54. -Biz ancak "Seni ilahlarımızdan biri çarpmış" demekten başka bir şey söylemeyiz, dediler. Hûd:

-Ben, Allah'ı şahit tutuyorum. Siz de şahit olun ki, ben sizin O'nu bırakıp koştuğunuz şirklerden uzağım.

55. O'ndan başka bana tüm tuzağınızı kurun. Göz açtırmayın, dedi.

56. Şüphesiz ben, benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayandım. Hiç bir canlı yoktur ki O, onun perçeminden tutmuş olmasın. Şüphesiz Rabbinin yolu yolların dosdoğru olanıdır.

57. Ben size elçisi olduğum şeyi açıkladım. Eğer yüz çevirirseniz, Rabbinim, yerinize sizden başka bir toplum getirir. Ona hiç bir şekilde zarar veremezsiniz. Kuşkusuz Rabbinim, her şeyi koruyandır, dedi.

58. Emrimiz gelince Hûd'u ve yanındaki mü'minleri rahmetimizle kurtardık. Onları çetin bir azaptan koruduk.

59. İşte Âd, Rabbinin ayetlerini bile bile inkar ettiler ve O'nun elçilerine isyan edip, her inatçı zorba emrine uydular.

60. Bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete uğradılar. İyi bilin ki Âd, Rabbini tanımadı. Dikkat edin, Hûd'un toplumu Âd helak edildi.

61. Semûd'a kardeşleri Salih'i gönderdik.

-Ey halkım, Allah'a kulluk ediniz. Sizin, O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Sizi yeryüzünde meydana getiren ve sizin orayı imar etmenizi dileyen O'dur. O halde O'ndan af dileyin. Sonra da O'na yönelin. Kuşkusuz Rabbim, yakındır, dedi.

62. -Ey Salih, bundan önce aramızda kendisinden iyilik beklenen bir kimse idin. Şimdi, atalarımızın kulluk ettiklerine bizim kulluk etmemizi mi yasaklıyorsun? Doğrusu biz, davet ettiğin şeyden iyiden iyiye şüphe ediyoruz, dediler.

63. Salih:

-Ey halkım, Rabbimden bir belge üzerindeysem ve bana ondan bir rahmet verilmiş olduğu halde O'na isyan edersem, bana Allah'a karşı kim yardım edebilir?! Bana zararımı artırmaktan başka bir şey yapamazsınız, dedi.

64. -Ey halkım, Bu, size açık bir belge olarak Allah'ın devesidir. Onu bırakın, Allah'ın arzında yayılsın. Ona kötülük etmeyin; yoksa sizi çok yakında bir azap çarpar.

65. Deveyi kestiler. "Ancak üç gün daha yurdunuzda yaşarsınız, bu yalanlanmayacak bir sözdür." dedi.

66. Emrimiz gelince Salih'i ve beraberindeki mü'minleri, katımızdan bir rahmet ile o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Kuşkusuz Rabbin, güçlüdür, onurludur.

67. Zalimleri ise bir çığlık aldı ve yurtlarında cansız olarak yığılıp kaldılar. ^{68.} Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Bilin ki, Semudlular, Rablerini yok saydılar. Bilin ki Semud, helak edildi.

69. Elçilerimiz, müjde ile İbrahim'e gelmişler ve "selam!"

demişlerdi. İbrahim de:

-Selam! deyip, hemen bir kızarmış dana getirdi.

70. Ellerinini ona uzatmadıklarını görünce durumları hoşuna gitmedi ve içine bir korku düştü.

-Korkma, dediler. Biz, Lut halkına gönderildik."

71. Bu arada ayakta durmakta olan karısı güldü. Biz, Ona İshak'ı müjdeledik. İshak'ın ardından da Yakub'u!

72. -Vay başıma gelenler, Ben ihtiyar bir kadınıym, kocam da yaşlı olduğu halde nasıl doğurabilirim? Bu şaşılacak bir şey! dedi.

73. -Sen Allah'ın işine mi şaşırıyorsun? dediler, Ey evin halkı, Allah'ın rahmeti ve bereketi sizin üzerindedir. Şüphesiz, övgüye layık ve eşsiz cömert O'dur.

74. İbrahim'in korkusu geçip, müjdeyi de alınca Lut halkı hakkında bizimle tartışmaya başladı.

75. Çünkü İbrahim, çok yumuşak ve yufka yürekliydi, kendisini Allah'a vermişti.

76. -Ey İbrahim, bundan vazgeç. Şüphesiz Rabbinin emri gelmiştir. Ve onlara kesinlikle geri çevrilemeyecek bir azap gelmektedir, dediler.

77. Elçilerimiz, Lut'a gelince endişelendi. Onları korumaktan aciz olduğu için sıkıntı bastı ve "Zorlu bir gün." dedi.

78. Daha önce çirkin işler yapan halk , koşarak ona geldiler. Lût:

-Ey kavmim, İşte bunlar, kızlarımdır. Onlar sizin için daha temizdir. Allah'tan korkun, misafirlerime beni rezil etmeyin. İçinizde hiç mi doğru bir adam yok? dedi.

79. -Senin kızlarınla bizim bir işimizin olmadığını biliyorsun. Sen bizim ne istediğimizi de elbette biliyorsun, dediler.

80. -Keşke size yetecek bir kuvvetim ya da sığınacak sağlam bir yerim olsaydı, dedi.

81. -Ey Lût, Biz, Rabbinin elçileriyiz. Onlar, sana dokunamayacaklar. Karanlık basınca ailenle beraber yola çık, karın dışında kimse geri kalmasin. Onların başına gelen, onun da başına gelecektir. Onlara vaat edilen sabahtır. Sabah da yakın değil mi?! dediler.

82-83. Emrimiz gelince oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine Rabbin katından, işaretli olarak yığın yığın sert taş yağdırdık. Bunlar şimdi de zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şuaybi (gönderdik).

-Ey halkım, dedi. Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçü ve tartıyı eksik yapmayın. Ben, sizin bolluk içinde olduğunuzu görüyorum. Ve ben, sizi kuşatacak bir günün azabından korkuyorum.

85. -Ey Halkım, ölçü ve tartıyı hakkıyla yapın. Kimsenin malını eksik vermeyin. Yeryüzünde fesatçı olup karışıklık çıkarmayın.

86. Eğer mü'min olursanız Allah'ın bıraktığı kâr sizin için daha hayırlıdır. Ben, sizin bekçiniz değilim.

87. Onlar da:

-Ey Şuayip, Atalarımızın kulluk ettiğini veya mallarımızı istediğimiz gibi kullanmamızı bırakmamızı senin salâtın* mı emrediyor? Oysa sen olgun ve yumuşak huylu birisiydin, dediler.

88. Şuayib:

-Ey Halkım, benim, Rabbinden bir belgem olduğu ve bana güzel bir rızık verdiği halde, O'na karşı gelebileceğimi düşünüyor musunuz? Size yasak ettiğim şeylerde, size aykırı hareket etmek istemem. Sadece gücümün yettiği kadar ıslah

etmek istiyorum. Başarım yalnız Allah'a bağlıdır. O'na dayandım, O'na yöneldim, dedi.

89. -Ey halkım, beni dinlememeniz, Nuh halkına veya Hûd halkına ya da Salih'in halkına gelen felaketler gibi bir felakete, sizi de uğratmasın. Lut halkı sizden uzak değildir.

90. Rabbinizden af dileyin. O'na yönelin, kuşkusuz Rabbim, merhamet eder, çok sever.

91. -Ey Şuayib, Biz, senin söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve biz, senin aramızda zayıf olduğunu görüyoruz. Eğer taraftarların olmasaydı seni taşla tutardık. Zaten senin bizim gözümüzde hiç bir değer de yok, dediler.

92. -Ey Halkım, Benim taraftarlarım size göre Allah'tan daha mı değerlidir ki O'nu hiç hesaba katmıyorsunuz? Şüphesiz Rabbim, sizin yaptıklarınızı kuşatıcıdır, dedi.

93. -Ey halkım, elinizden geleni yapın, ben de yapacağım. Kime rezil edici bir azabın geleceğini, kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Bekleyin, doğrusu ben de sizinle bekliyorum.

94. Emrimiz gelince, Şuayib'i ve beraberindeki mü'minleri katımızdan bir rahmetle kurtardık. Zalimleri bir çığlık yakaladı. Oldukları yerde yapışp kaldılar.

95. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Dikkat edin, Semûd'un mahvolduğu gibi Medyen de mahvoldu.

96-97. Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir belge ile Firavun ve çevresine göndermiştik. Onlar, Firavun'un emrine uydular; oysa Firavun'un buyruğu doğru yola çıkarmazdı.

98. (Firavun), Kıyamet günü halkına öncülük eder. Onları ateşe götürür. Gittikleri yer ne kötü yerdir.

99. Hem burada da kıyamet gününde de lanete uğrarlar. Bu ne kötü bir bağıştır.

100. Bu sana anlattıklarımız, yerleşim yerlerinin haberleridir

ki onlardan bir kısmı hala sağlamdır; bir kısmının da kökü kazanmıştır.

^{101.} Onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri geldiği zaman Allah'ı bırakıp yalvardıkları ilahları onlara hiç bir fayda sağlamadı. Kayıplarını artırmaktan başka bir işe yaramadı.

^{102.} Rabbin, zalim ülkeleri böyle yakalar. Şüphesiz O'nun yakalaması acı verici, şiddetlidir.

^{103.} Ahiretin azabından korkanlara bunda ibretler vardır. Bu, toplanma günüdür. Bu, şahitlik günüdür.

^{104.} Biz, o günü belli bir süreye kadar erteleriz.

^{105.} O gün gelince, Allah'ın izni olmadıkça hiç kimse konuşamaz. Onların bir kısmı mahvolmuştur, bir kısmı da mesuttur.

^{106.} Mahvolanlar ateştedirler. Orada ah edip inlerler.

^{107.} Rabbinin dilemesi dışında, gökler ve yer durdukça onlar da ateşte daimidirler. Şüphesiz Rabbin, dilediğini yapandır.

^{108.} Mesut olanlar ise cennettedirler. Rabbin dilemesi dışında gökler ve yer durdukça, orada temelli kalacaklardır. Bu sonsuz bir lütuftur.

^{109.} Öyleyse sakın onların taptığı şeylerden kuşkun olmasın ki onlar, daha önce babalarının tapındığı gibi tapınıyorlar. Biz, onlara nasiplerini hiç eksiksiz ödeyeceğiz.

^{110.} Musa'ya kitap vermiştik. Onda ihtilaf ettiler. Daha önce Rabbin tarafından verilmiş bir söz olmasaydı, aralarındaki ihtilaf halledilirdi. Onlar, hala ondan şek ve şüphe içindedirler.

^{111.} Rabbin onların yaptıklarının karşılığını tam olarak verecektir. Allah, onların yaptıklarından haberdardır.

^{112.} Sen, yanındaki yönelmiş insanlarla birlikte

emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Taşkınlık yapmayın. Kuşkusuz O, yaptıklarınızı görür.

^{113.} Zalimlere yönelmeyin, yoksa ateş size de dokunur. Sizin Allah'tan başka bir veliniz yoktur. Sonra yardım da görmezsiniz.

^{114.} Gündüzün iki ucunda ve gecenin ilk saatlerinde namaz kıl, iyilikler kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir hatırlatmadır.

^{115.} Sabret, Allah iyilerin ecrini zayi etmez.

^{116.} Sizden önceki devirlerde yeryüzünde fesattan vazgeçirmeye çalışacak fazilet sahipleri bulunmalı değil miydi?

Onlardan sadece çok azını kurtardık. Fakat zalimler kendilerine verilen nimetlerle azdılar. Günahkar oldular.

^{117.} Rabbin, halkı dürüst olan ülkeleri haksız yere helak edecek değildir.

^{118.} Eğer Rabbin dileyseydi, insanları tek bir toplum kıları. Fakat onlar bir türlü ihtilaftan kurtulamazlar.

^{119.} Yalnız Rabbinin merhamet ettikleri bunun dışındalar. Esasen, Onları bunun için yarattı. Rabbinin "Cehennemi tamamen cin ve insanlarla dolduracağım." diye buyurduğu söz yerine gelmiştir.

^{120.} Bizim sana her bir peygamberin haberini anlatmamız senin kalbini sağlamaştırma için. Bu konuda sana gerçek olan, güzel öğüt ve uyarı gelmiştir.

^{121.} İman etmeyenlere şöyle de:

-Elinizden geleni yapın, biz de yapacağız.

^{122.} Bekleyin, biz de bekliyoruz.

^{123.} Göklerin ve yerin gizlisi Allah'a aittir. Bütün işler O'na

döner. Yalnız O'na kulluk et, O'na bağlan. Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

12. YÛSUF SÛRESİ

(Mekke döneminde Hûd sûresinden sonra vahyedilmiştir. Hz. Yusuf Peygamberin hayat hikayesini anlattığı için bu adı almıştır. 111 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Elif, Lâm, Râ. Bunlar açıklayan kitabın ayetleridir.
2. Biz, onu anlayasınız diye Arapça Kur'an olarak indirdik.
3. Biz, sana bu Kur'an'ı vahy ederek daha önce haberdar olmadığın en güzel olayı hikaye edeceğiz.

4. Yusuf, babasına:

-Babacığım, dedi. Rüyamda on bir yıldız, Güneş ve Ay'ın bana saygıyla boyun eğdiklerini gördüm.

5. -Oğlum, dedi, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana tuzak kururlar. Çünkü şeytanın insana düşmanlığı meydandadır.

6. Rabbin seni rüyandaki gibi seçecek ve sana olayları yorumlamayı öğretecek. Önceden, Ataların İbrahim ve İshak'a lütfunu tamamladığı gibi sana ve Yakub ailesine de lütfunu tamamlayacak. Kuşkusuz Rabbin her şeyi bilen ve hükmedendir.

7. Gerçekten Yusuf ve kardeşlerinde, isteyenlere nice ibretler vardır.

8. Kardeşleri:

-Biz bir aile olduğumuz halde babamız Yusuf'u ve

kardeşini daha çok seviyor. Doğrusu babamız açıkça şaşkınlık içinde, demişlerdi.

⁹. Yusuf'u öldürün veya onu ıssız bir yere bırakın ki babanız size kalsın. Siz de ondan sonra dürüst bir topluluk olursunuz. ¹⁰. İçlerinden biri:

-Yusuf'u öldürmeyin, onu bir kuyunun derinliklerine bırakın. Yolculardan biri alıp götürsün. Yaparsanız böyle yapın, dedi.

¹¹. -Baba, Sana ne oldu ki Yusuf için bize güvenmiyorsun? Biz, Onun iyiliğini isteriz.

¹². Yarın onu da bizimle beraber gönder. Gezsin, oynasın, biz onu koruruz, dediler.

¹³. Babaları:

-Eğer onu götürürseniz tasalanırım. Siz ondan habersizken, Onu bir kurt yemesinden korkarım, dedi.

¹⁴. Onlar:

-Biz sağlam bir topluluk iken eğer onu kurt yerse yazıklar olsun bize, dediler.

¹⁵. Yusuf'u götürdüler, kararlaştırdıkları gibi onu bir kuyunun dibine bıraktılar. Biz de ona, onlara bu yaptıklarını haber vereceksin, fakat onlar seni tanımayacak diye vahyettik.

¹⁶. Akşamleyin, ağlaşarak babalarına geldiler.

¹⁷. -Babamız, inan ki biz yarış yapıyorduk. Yusuf'u eşyalarımızın yanına bırakmıştık, o sırada kurt onu yemiş. Her ne kadar doğru söylüyorsak da sen yine bize inanmazsın, dediler.

¹⁸. Ve ona üzerine sahte bir kan ile Yusuf'un gömleğini getirdiler.

Babaları:

-Hayır, sizi nefsiniz bu işi yapmaya sürükledi. Bana da sabretmek kaldı. Anlattıklarınıza ancak Allah'tan yardım istenir, dedi.

19. Bir kervan geldi. Sucularını gönderdiler. Kuyuya kovayı saldı. "Müjde, bir çocuk!" dedi. Onu satmak için gizlediler. Allah ise ne yapacaklarını çok iyi biliyordu.

20. Onu düşük bir fiyatla bir kaç dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler.

21. Mısır'da onu satın alan kimse, karısına:

-Ona güzel bak, belki bize faydası olur veya onu evlat ediniriz, dedi. Yusuf'u biz, oraya böyle yerleştirdik. Ona olayların yorumunu öğrettik. Allah, işinde hakimdir fakat insanların çoğu bunu bilmez

22. Erginlik çağına ulaşınca ona hikmet ve ilim verdik. İyileri işte böyle ödüllendiririz.

23. Evinde bulunduğu kadın ona karşı arzu duymaya başladı. Kapıları sıkı sıkı kapadı:

-Haydi, gelsene! dedi. Yusuf:

-Allah'a sığınırım, O benim efendimdir. Bana iyi güzel bir mevki verdi. Zalimlerin sonu iyi olmaz.

24. Kadın ona arzu duyuyordu. Rabbinin işaretini görmeseydi Yusuf da ona arzu duyacaktı. Onu hainlik ve fuhuştan uzak tutmak için bu işareti gösterdik. Çünkü O, bizim çok samimi kullarımızdandı.

25. İki de kapıya koştu. Kadın arkadan Yusuf'un gömleğini yırttı. Kapının önünde kocasına rastladılar. Kadın:

-Senin eşine karşı kötü istekte bulunmanın cezası, hapisten veya şiddetli bir dayaktan başka nedir? dedi.

26. Yusuf:

-O, kendisi, benden murat almak istedi, dedi. Kadının ailesinden bir şahit:

-Eğer, gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor. Erkek yalancıdır. ²⁷. Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylüyor, erkek doğrudur, diye şahitlik etti.

²⁸. Kocasını gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce:

-Bu, sizin hilelerinizden biri, sizin hileleriniz büyüktür, dedi.

²⁹. Yusuf sen bunu unut, kadın sen de günahına tevbe et, çünkü sen hata işleyenlerdensin.

³⁰. Şehirde bazı kadınlar:

-Vezirin karısı, kölesiyle beraber olmak istiyormuş, onun sevdası bağırını delmiş. Biz, onu açıkça sapıtmış görüyoruz, dediler.

³¹. Kadınların çekiştirmelerini duyunca onları davet etti. Onlara koltuk hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Yusuf'a 'onların yanına çık!' dedi. Kadınlar, onu görünce kendilerinden geçtiler, ellerini kestiler ve:

-Haşa, Allah için bu bir insan değil, dediler. Bu çok güzel bir melek.

³². -İşte hakkında beni kınadığınız budur. Arzuma uymasını istedim. Fakat O, kabul etmedi. Ona emrettiğim işi yine yapmazsa zindana atılıp, küçük düşenlerden olacak, dedi.

³³. -Rabbim, benim için zindan, bunların beni davet ettiği şeyden daha hayırlıdır. Eğer tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan onlara meyleder ve cahillerden olurum, dedi.

³⁴. Rabbi, duasını kabul etti ve kadınların tuzağına engel oldu. Çünkü O, işiten ve bilendir.

³⁵. Onun suçsuz olduğunu anladıkları halde, yine de bir süre için hapsetmeyi uygun gördüler.

36. Hapse onunla beraber iki genç daha girdi. Onlardan biri:

-Rüyamda, şaraplık üzüm sıkığımı gördüm, dedi; diğeri:

-Başımın üstünde, kuşların yediğı bir ekmek taşıdığımı gördüm. dedi, Senin iyi birisi olduğunu görüyoruz. Bize bunu yorumla.³⁷ Yusuf:

-Rabbimin bana öğrettiğı bilgi ile, daha yiyeceğiniz yemek gelmeden size onu yorumlarım, dedi. Doğrusu ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkar eden bir toplumun dinini bıraktım.

38. Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Biz, Allah'a şirk koşmayız. Bu, Allah'ın bize ve insanlara olan Allah'ın lütfundandır, Fakat, insanların çoğı buna şükretmezler.

39. -Ey zindan arkadaşlarım, ayrı ayrı bir sürü rabler mi hayırlıdır; yoksa her şeye hakim olan bir tek Allah mı?

40. Siz ve atalarınız, Allah'ı bırakıp kendi icadınız olarak, kutsadığınız şeylere kulluk ediyorsunuz. Oysa Allah, onlar hakkında hiç bir delil indirmemiştir. Hüküm, yalnız Allah'ındır. Kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğı bilmez.

41. Ey zindan arkadaşlarım, biriniz efendisine şarap sunacak, diğeri asılacak ve kuşlar başından yiyecek. Bana sorduğunuz rüyanın gerçekleşecek olan yorumu budur.

42. Onlardan kurtulacağını zannettiğı kimseye:

-Efendinin yanında beni hatırla, dedi. Ama şeytan, efendisine onu hatırlatmayı unutturdu ve Yusuf bu yüzden bir kaç yıl daha hapiste kaldı.

43. Hükümdar:

-Ben, yedi semiz ineğı yedi zayıf ineğın yediğini; yedi yeşil başak ve yedi kuru başak gördüm. Ey ileri gelenler, eğer rüya tabirini biliyorsanız bana söyleyin, dedi.

44. -Bunlar, karışık rüyalardır. Bunları yorumlamasını bilemeyiz, dediler.

45. Zindandan kurtulmuş olan, uzun bir süreden sonra hatırlayıp:

-Beni gönderin ben size onun yorumunu haber vereyim.

46. -Yusuf, ey doğru sözlü arkadaşım, dedi. Yedi besili ineği, yedi zayıf ineğin yemesi ve yedi yeşil başak ve yedi kuru başağın ne olduğunu bize yorumla da dönüp onlara bildireyim, ümit ederim ki seni anlarlar. ^{47.} (Yusuf):

-Yedi sene her zaman ki gibi, ekin ekersiniz. Birazını yiyip, biçtiğiniz ekini başağında bırakın.

48. Bundan sonra yedi yıl kıtlık olacak. Bütün biriktirdiğinizi yer, yalnız az bir miktar saklarsınız.

49. Sonra halkın yağmur göreceği bir yıl gelecek. O zaman bolluğa çıkarlar, dedi.

50. Hükümdar:

-O'nu bana getirin, dedi. Yusuf'a elçi gelince:

-Efendine dön, kadınların niçin ellerini kestiğini sor. Şüphesiz Rabbim, onların hilesini bilir, dedi.

51. (Hükümdar kadınlara):

-İsteklerinizle Yusuf'a ısrar ettiğiniz zaman durumunuz neydi? dedi. Kadınlar:

-Haşa, Onun bir kötülüğünü görmedik, dediler. Vezirin karısı:

-Şimdi gerçek anlaşıldı. Nefsine uyan bendim. O, tamamen doğrulardandır.

52. Bu, gıyabında ona ihanet etmediğimi bilmesi içindir. Allah, hainlerin tuzağına yol vermez.